

متن پرسش

سلام خدمت استاد عزیزم: این متنی که در ادامه براتون می‌فرستم بخشی از بیانات رهبر انقلاب در دیدار سفرای ایران در کشورهای خارجی در تاریخ ۱۳۹۰/۱۰/۷ می‌باشد. لطفاً آگه میشه این بیانات را تبیین کنید تا قابل فهم تر بشه برام: «اینکه ما تصور کنیم اگر ارزشهای معنوی را ملاک قرار دادیم، کار دیپلماسی به بن‌بست خواهد خورد، غلط است؛ به بن‌بست نمی‌خورد. می‌توان با حفظ همین ارزشها، با پافشاری بر همین ارزشها، در عرصه‌ی دیپلماسی وارد شد، فعال شد، تلاش کرد، منطق را حاکم کرد و طرفها را رفته رفته و بتدریج به مواضع خود نزدیک کرد. اینکه گفتیم «عزت، حکمت، مصلحت»، حکمت این است. حکمت این است که شما بتوانید مواضع طرف مقابل را حکیمانه به مواضع خودتان نزدیک کنید؛ اینها در تضاد با هم نیستند. حکمت و عزت و مصلحت مکمل همدند؛ باید در جهت مصالح ملی باشند؛ و در درجه‌ی اول باید با حفظ عزت ملی و عزت هویتی همراه باشند. یعنی تسلیم، انسلام، انظلام، نه در مرحله‌ی باورهای قلبی و نه در مرحله‌ی عمل و قرارداد، نباید وجود داشته باشد؛ این با حکمت امکان‌پذیر است. دعوا کردن و اوقات تلخی کردن و حرف تند زدن، یک وقتی ممکن است به درد بخورد؛ اما این روش عمومی نیست. روش عمومی، حکمت است. حکمت یعنی با منطق، متین در عرصه‌ی دیپلماسی وارد شدن. اگر چنانچه اینجوری پیش برویم، به توفیق الهی پیشرفتهای ما هرگز متوقف نخواهد شد.»

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! مطلب به نظر می‌آید در شرایط خود روشن باشد که در نظام سیاسی جهانی نباید با سیاسی‌کاری‌های معمول وارد شد زیرا در آن صورت تاریخی که باید با انقلاب اسلامی ساخته شود، به حجاب می‌رود و رهبر معظم انقلاب «حفظه‌الله تعالی» در همین رابطه ۳ نکته «عزت» و «حکمت» و «مصلحت» را به میان آوردند تا نه از عزت الهی خود کوتاه بیاییم و نه حکمت را رها کنیم و منفعل حادثه‌هایی باشیم که دشمنان پیش می‌آورند و آن‌گاه که مصلحت جامعه اقتضاء می‌کند که کاری بشود، بدون دلیل پافشاری کنیم بر امری که مصلحت نیست. مثل آن‌که در جریان‌های اخیر با این‌که عده‌ای از جوانان فریب‌خورده کارهایی کردند که در هر کشوری اگر چنین اعمالی را انجام می‌دادند آن‌ها را برای همیشه از حیات اجتماعی محروم می‌کردند؛ رهبر معظم انقلاب به جای انتقام مصلحت آن جوانان و نظام را در آن دیدند که آن‌چنان عفوی را اعمال فرمایند. موفق باشید

